Первая "тройка" Порошенко: кризис управления и войны в окружении президента

Читать на русском
Додати як бажане джерело в Google

Первая "тройка" Порошенко: кризис управления и войны в окружении президента

Президент Петро Порошенко сидів за столом "ситуативної кімнати" на Банковій і окидав невдоволеним поглядом своїх підлеглих. За вікном стояв кінець травня, а напроти президента сиділи Ігор Гринів, Сергій Березенко та інші члени його команди.

Розмова від самого початку задалась напружена і велась на підвищених тонах. Причина – стаття на "Українській правді" про те, як Порошенко та його команда готуються до наступних президентських виборів.

Петра Олексійовича дуже цікавило, як до УП потрапили результати закритих президентських рейтингів, і хто саме з його найближчого оточення спілкувався з журналістами.

Насправді ж причин для невдоволення у Порошенка куди більше. 7 червня виповнилось рівно три роки від моменту його інавгурації. До чергових президентських виборів, що мають відбутися 2019 року, часу лишається все менше.

Команда президента розуміє, що для виграшу на виборах йому потрібні мінімум дві речі – прохідний конкурент і реальні результати, із якими можна звітувати суспільству.

І якщо "підходящого суперника" для Порошенка ще можна знайти, то є питання з демонстрацією його "великих успіхів".

"Він став консерватором і не хоче рухатися", – зізнався УП один із найближчих соратників президента.

Ще кілька людей із найближчого оточення, з якими протягом кількох місяців спілкувалися журналісти УП, говорять про хаос і кризу управління, про перехід від далекоглядних планів на "гасіння пожеж".

Чому так відбувається? Хто впливає на рішення Порошенка, і що відбувається між людьми з його оточення.

Уламки оточення

Ставка Порошенка на ручного прем'єра не зіграла.

Такий висновок можна зробити за підсумками року роботи уряду **Володимира Гройсмана.**

Президент очікував побачити на посаді прем'єр-міністра лояльну до себе людину, а натомість отримав політичного гравця, який все більше прагне самостійності.

Гройсман почав демонструвати характер ще на етапі довгих перемовин про формування його Кабміну. Саме тоді майбутній прем'єр здобув перші, але дуже важливі перемоги.

Гройсман, який не мав своєї фракції в парламенті, зумів виторгувати в Кабміні квоту для трьох своїх людей – віце-прем'єра Володимира Кістіона, міністра соцполітики Олександра Реви та міністра Кабміну Олександра Саєнка.

Торги Гройсмана в оточенні Порошенка тоді сприймали як бажання протягти до складу уряду вінницьких "любих друзів". Над розумовими здібностями прем'єра і його призначенців насміхалися, називаючи уряд "вінницькою мерією", а методи управління голови уряду "Вінниця style".

Час показав, що політичні партнери Гройсмана його недооцінювали.

"Ігри в незалежність" Гройсмана почали дратувати Петра Порошенка, який звик до тотального контролю своїх призначенців

Важливі новини

17.08.2026

5 мільйонів доларів за дрони фірмі з фейковим Ozempic: як «Стрим техно» Конотопського уклала угоду з...
#БПЛА #дрони #Схеми

08.08.2026

Друг Василя Малюка, якого НАБУ підозрює у вимаганні 1 мільйона доларів, виявився учасником сходки ро...
#СБУ #Рудьковский #Малюк Василь

Останні новини

По даті | По переглядам | По коментарям

11:53 Сильна пожежа спалахнула на Київщині після атаки балістикою
11:47 США продовжили термін переговорів щодо продажу закордонних активів «Лукойлу»
11:45 Київ та область атакують балістичні ракети: нові ракети прямують на столицю
11:40 Заявника НАБУ у справі ексголови ДСА Сальнікова затримали за підозрою у схемі фіктивного бронювання
11:37 «Мадяр» попередив про нові атаки РФ: «Непрості випробування лише попереду»
Підписуйтесь на наш канал в Telegram. Оперативно про головне
11:32 У Києві затримали «злодія в законі» Куцу: суд дозволив тримати його під вартою 45 діб
11:27 В Україні з 1 вересня вдвічі підвищать студентські стипендії: скільки отримуватимуть
11:24 Федоров відповів, чи планує йти у президенти України: «Буду ухвалювати рішення»
11:19 У Києві помітили рідкісний Audi R8 із 570-сильним V10: суперкар розганяється до 329 км/год
11:13 Засновник Blackwater Ерік Принс створив компанію для захисту від дронів «як сервіс»
11:07 «Ще жовтень, ще жовтень, і знову жовтень»: як у Київському апеляційному суді затягують справу Ярославського

АПУ

"Подивіться, що він зробив – посадив Саєнка секретарем Кабміну, а це "горлечко" уряду. Якщо ти контролюєш секретаріат, то це 60% контролю над усім Кабміном, адже жоден папірець не йде далі без візи Саєнка. Потім посада міністра соцполітики для Реви. Соціалка була і лишається найкращим полем для піару та популізму. Кістіону навіть посади міністра не треба було. Він був потрібен Гройсману просто, щоб вирішувати питання. Це його повірений поручник для розрулювання всіх проблем", – говорить один із впливових співрозмовників в оточенні Порошенка.

Крім того, для Гройсмана стратегічно важливо було знайти запобіжник від звільнення.

На фракцію БПП у цьому питанні годі було спиратися, тож прем'єр обрав інший шлях – знайшов союзника в особі Арсенія Яценюка та фракції "Народного фронту".

І якщо в червні минулого року на спробу Гройсмана подружитись з головою МВС Арсеном Аваковим та іншими міністрами від НФ тільки натякали, то тепер зближення із Яценюком видно неозброєним оком. Колишній і чинний прем'єри у своїх публічних виступах не криючись обмінюються лестощами і глибокими реверансами.

Такий союз вигідний обом сторонам. Команда Яценюка таким чином не дозволяє Порошенку одноосібно узурпувати владу, а 81 голос НФ у парламенті гарантує Гройсману імунітет від спроб відправити його у відставку.

Не дивно, що такі "ігри в незалежність" Гройсмана почали дратувати Петра Порошенка, який звик до тотального контролю своїх призначенців.

Наприклад, історія і з пенсійною реформою, проект якої урядовці уже схвалили під час засідання 17 травня.

"Порошенко ревнує, що Гройсман приписує цю реформу собі. Команда прем'єра робить усе, щоб у головах людей відклалася інформація, що пенсію підвищував Гройсман. Президент знав, що буде реформа, але не думав, що Гройсман буде на ній так піаритись", – говорить УП співрозмовник в оточенні прем'єра.

Формуванням власного політичного іміджу Гройсман дратує не тільки Порошенка, а і його найближче оточення. Зокрема, давнього армійського друга і заступника голови фракції БПП **Ігоря Кононенка.**

Кононенко запевняє, що різні табори у владі можуть нормально домовлятись

ДМИТРО ЛАРІН, УП

Коли в січні цього року в уряді розгорілась баталія між міністром інфраструктури Володимиром Омеляном та головою УЗ Войцехом Балчуном, то всі співрозмовники в команді Порошенка в один голос запевняли, що насправді це війна за вплив над залізницею між Гройсманом і Кононенком.

Ту битву виграв прем'єр, забравши УЗ з-під управління Мінінфраструктури і підпорядкувавши її Кабміну, тобто собі. І навіть тепер, коли уряд не хоче підписувати з Балчуном новий контракт, то робиться це не на прохання Кононенка чи БПП, а в догоду "Народному фронту".

Як запевняють джерела УП в НФ, Яценюк особисто пообіцяв Омеляну "збити Балчуна". Робилося це "в знак вдячності" за згоду міністра взяти на поруки спонсора "фронтовиків" Миколу Мартиненка.

Ще одна дражлива тема – керівництво Державної фіскальної служби. Це відомство – одне із ключових у питаннях контролю над грошовими потоками в країні.

Після скандалу з керівником ДФС Романом Насіровим, якого через розслідування НАБУ відсторонили від посади, керувати фіскалами поставили не близького до Кононенка Сергія Білана, а Мирослава Продана. Останнього вважають людиною Гройсмана, з яким вони разом працювали ще у "вінницьку добу" прем'єра.

Зараз, як і в історії з УЗ, Гройсман працює над тим, щоб забрати ДФС з-під Мінфіну і підпорядкувати її безпосередньо уряду.

Якщо прем'єру вдасться це зробити, то саме він контролюватиме Фіскальну службу. Аж до формального звільнення Насірова, яке відбудеться невідомо коли, якщо взагалі відбудеться. В такому разі прем'єр легко зможе обійтись і без Кононенка, і без будь-яких інших "радників".

"Кононенко скаржиться Порошенку, що Гройсман вийшов з берегів. Перший кличе Володю до себе, а той йому – "Петро Олексійович, я готовий все зробити, тільки кажіть мені напряму, без посередників". Мовляв, нащо нам Кононенко, Березенко, чи ще хтось?", – розповідає один зі співрозмовників в АП.

Але списувати "сірого кардинала" БПП з рахунків точно не варто. За інформацією УП, у березні-квітні він просував ідею, що прем'єр-міністром замість Гройсмана має стати Володимир Омелян. Мовляв, його також підтримають і західні партнери України.

У Кононенка є ще один вагомий аргумент тиску на Гройсмана – найбільша, хай не дуже дисциплінована, фракція в парламенті. І він, за згодою президента, часто використовує її для "виховання" прем'єра.

"Ігор досить прямолінійна людина. Гройсман хоче одноосібно вирішувати всі кадрові питання? Гаразд, він прем'єр, має право. Але коли в Раді "не виходить" прийняти важливі законопроекти уряду, ну "не вистачає голосів" і все, то що він буде робити? Може, таки прийде і порадиться", – пояснює тактику Кононенка близький до нього депутат БПП.

Під час "Одного дня з…" Гройсман запевняв УП, що Кононенко телефонує йому рідко, і лише з фракційних питань.

Сам Кононенко в коментарі УП заявив, що різні табори у владі можуть нормально домовлятись.

"І президент, і Кабмін, і парламент будуть працювати до 2019 року. Якщо хтось хоче іншого, то це не до нас. Це до Юлії Володимирівни", – заявив він.

Але чому ж тоді команду Порошенка, яка на публіці виглядає єдиним колективом, в реальному житті стрясає від внутрішніх конфліктів?

"Оточення президента дивиться, як Гройсман підминає під себе все нові "рибні" сфери, і не розуміє, чому йому це сходить з рук. Але тут і є відповідь. Гройсман не вважає себе оточенням Порошенка. Він бачить себе рівноправним партнером. І поводиться відповідно", – пояснює "не під запис" один із співрозмовників в найближчому оточенні Порошенка.

Чому Порошенко, який бачить такі амбіції Гройсмана, не прибере його зараз, поки той не виріс у серйозного конкурента?

11:02 **РФ вдарила по розподільчому центру «Аврори»**
10:57 Нічний обстріл Одеси: в місті пролунала серія вибухів
10:50 Суд скасував понад 116 тисяч гривень податків і штрафів за доходи з OnlyFans
10:44 Зеленський закликав посилити ППО після масованих ударів РФ: «Це жертви, яких могло б не бути»
10:38 Глава МЗС Німеччини прибув до Києва: в центрі міста обмежать рух
10:32 В Одеській області пошкоджено енергооб'єкти ДТЕК: в Одесі є перебої зі світлом
10:26 США запровадили 50% мита на частину канадських товарів після провалу переговорів
10:20 У Херсоні внаслідок атаки дронів знищено торговельний центр
10:14 Росіяни вбили людину та поранили сімох на Донеччині за добу
10:08 Шахраї маскуються під Кіберполіцію та вимагають «штраф» у криптовалюті
10:02 **Росіяни вдарили дронами по складах на Запоріжжі: виникла пожежа**

Теги новин

COVID-19 агрессия России Атака Війна Война ВСУ Вторжение Дональд Трамп Донбасс ДТП Зеленский ЗСУ Киев Київ коронавирус Коррупция Напад Росії на Україну Нападение России на Украину оккупанты окупанти Порошенко Путин Росія Россия СБУ США Украина Україна ЧП Эпидемия коронавируса

Наші опитування

Чи вірите ви, що Дональд Трамп зможе зупинити війну між Росією та Україною?

- Так, повністю зможе
- Частково зможе, але не відразу
- Ні, не зможе
- Це залежить від дій інших сторін
- Важко відповісти

Голосувати

Показати результати опитування
Показати всі опитування на сайті

Як показує історія з відставкою Яценюка, президент здатен знайти "потрібні аргументи" у найбільш невигідних ситуаціях. За Арсенієм Петровичем стояла велика фракція, півуряду міністрів, олігархи і серйозне американське лобі. Але навіть це йому не допомогло всидіти у кріслі під натиском Порошенка.

У Гройсмана таких "активів" немає і близько. Хоча, звичайно, певні складнощі з його відставкою є. Передовсім – пошук підходящого наступника і збір голосів у Раді.

Крім того, залишається можливість зробити із Гройсмана "жертву режиму", яких дуже люблять українські виборці.

"Щоб прибрати Гройсмана з посади прем'єра, він має себе "спалити". Якщо зараз його знімуть, то він стане жертвою, як Ющенко за часів Кучми", – говорить співрозмовник в оточенні Гройсмана, натякаючи, що в разі відставки прем'єр може розпочати самостійну політичну кар'єру.

Поки що чинного прем'єра тримають у тонусі, час від часу "призначаючи" йому наступників.

Найчастіше на цю роль приміряють колишнього голову АП, а нині секретаря Національної інвестиційної ради **Бориса Ложкіна** та генпрокурора **Юрія Луценка.**

Правда, в оточенні Ложкіна таку ідею не розглядаюсь серйозно.

"Боря ніколи не проміняє свободу на посаду прем'єр-міністра", – переконував УП близький до Ложкіна співрозмовник в АП.

Свою попередню посаду в адміністрації Порошенка, на якій пропрацював трохи більше двох років, Ложкін порівнював зі службою в армії.

І 29 серпня минулого року Ложкін отримав свою бажану свободу та новий пост – секретаря Націнвестради. Уже наступного дня після звільнення він полетів у велику, півторамісячну подорож – спочатку в Лондон, звідти на Сейшельські острови, а потім мандрував Європою.

На відміну від Ложкіна, Луценко не проти повернутися в активну політику, і якщо треба – то й зайняти посаду прем'єра
ГПУ

Зараз Ложкін займається інвестиціями і начебто намагається дистанціюватися від політики, хоча регулярно приходить на "стратегічки" і постійно консультує чинного главу АП Ігоря Райніна.

На відміну від колишнього голови АП, Юрій Луценко не проти повернутися в активну політику, і якщо треба – то й на посаду прем'єра.

Хоча Луценко ніколи з політичних процесів не випадав, навіть посівши пост генпрокурора, якому законом заборонено займатись політикою. Він, наприклад, досі бере участь у нарадах "стратегічної дев'ятки" і в нарадах, що стосуються другого президентського терміну Порошенка.

Саме Луценко є автором ідеї з переформатування БПП, можливо навіть у нову партію, в яку треба влити нових людей.

В неофіційних розмовах учасники "ситуативок" у Порошенка визнають, що у генпрокурора серйозні амбіції: "О, у Луценка амбіції дуже великі. Він, як Гройсман. Тільки Володя уже бачить себе наступником, а Луценко спершу бачить себе прем'єром, а вже тоді наступником".

Усі ці розмови про "призначення" зараз мають "мотиваційний" характер, це не дає Гройсману можливості "розслабитись".

Але є й інша причина, через яку Порошенко не робить радикальних спроб "приструнити" неслухняного прем'єра. І це свідчення, мабуть, головної зміни у бізнесовому крилі оточення президента.

До сходження зірки Гройсмана єдиним **партнером** Порошенка був Ігор Кононенко. У певний період прізвища останніх двох були, фактично, синонімами. А така тісна прив'язаність навряд чи подобалась президенту.

Тепер же, коли Гройсман хоче стати "першим після першого", то може це зробити лише послабивши позиції Кононенка.

А найбільше від цієї війни виграє усе той же Порошенко. Він спокійно може підігравати то одній, то іншій групам, тим часом усе більше прибираючи їх до рук.

Бо ніякі партнери, чи пак конкуренти, Петру Олексійовичу не потрібні. Йому досить і виконавців його волі.

Виконавці його волі

У кабінеті нинішнього голови Адміністрації президента Ігоря Райніна не один портрет Порошенка, а одразу два. І це не офіційне зображення президента, яке чиновники звично вішають на гвіздок над робочим столом.

Це репортажні знімки, зроблені під час відкриття двох майже легендарних харківських довгобудів, що Райніну вдалося завершити за часів перебування на посаді голови Харківської ОДА. Мова йде про органний зал філармонії та станцію метро "Перемога".

Знімок Порошенка, що стоїть на столі голови АПУ Ігоря Райніна, зроблений під час відкриття органного залу філармонії
АПУ
Ці світлини не стільки привід для посмішки, скільки символ.

Райнін – без перебільшення кар'єрний чиновник із досвідом роботи на різних посадах, починаючи з 1998 року. Він може похвалитися дружбою з найвпливовішими політиками, вихідцями з Харкова – Арсеном Аваковим і Борисом Ложкіним, але головні здобутки та кар'єрні злети в його житті пов'язані з Порошенком.

Саме він спершу взяв Райніна заступником Ложкіна в АП, потім призначив головою Харківської ОДА, щоб повернути у Київ уже на посаду глави своєї Адміністрації.

Немедійний бюрократ Райнін прийшов у команду, що повністю була сформована за часів Ложкіна. І якщо Порошенку новий глава АП повністю підходив, то команді керівників Адміністрації – не зовсім.

Обойма заступників Ложкіна складалась з дуже амбітних людей, при цьому колишній глава АП додатково їх мотивував до самостійності і активності. Інколи це призводило до непублічних, але досить жорстких конфліктів всередині команди.

Райнін як кар'єрний чиновник спробував взяти цей політичний тераріум під особистий контроль і вибудувати зрозумілу йому адміністративну вертикаль.

"Був момент, коли Райнін спробував замкнути всі контакти з президентом на себе. Ложкін заохочував пряме спілкування заступників з Порошенком, щоб кожен міг показати, хто на що здатний. І всі до такої роботи звикли. А тут прийшов Райнін і каже – пишіть доповідні, про що говорили і що зробили за тиждень", – розповідав УП один із колишніх підлеглих Ложкіна, а тепер Райніна.

Райнін прийшов у команду, що повністю була сформована за часів Ложкіна. І якщо Порошенку новий глава АП повністю підходив, то команді керівників Адміністрації – не зовсім

Але задум "єдиної вертикалі" нового глави АП провалився. Вже понад півроку керування Адміністрацією відбувається за кількома "паралельними вертикалями", коли президент по факту сам координує виконання своїх завдань різними заступниками Райніна.

Як пожартував у приватній розмові з УП один із прямих підлеглих Райніна, "новий глава всіх задовольняє, бо нікому не заважає".

Окрім, здається, **Віталія Ковальчука.** Напруга у стосунках глави АП з його першим заступником виникла від самого початку.

Ковальчук в АП грає ключову роль у питаннях внутрішньої політики. За ним закріплений негласний статус "губернатора губернаторів", тобто людини, яка курує всю виконавчу вертикаль президента по країні.

Саме Ковальчук як керівник штабу був одним із ковалів перемоги Порошенка на президентських виборах в один тур. Саме Ковальчука вважають одним із авторів "віденського плану", задля якого він, фактично, поклав до ніг Петра Олексійовича амбіції тодішнього найбільш рейтингового кандидата в президенти Віталія Кличка і весь "УДАР", чого нинішній мер Києва і його команда досі не можуть йому пробачити.

Після виграних виборів Порошенко забрав Ковальчука до себе в АП. Але не на посаду голови, чого можна було очікувати, а лише першим заступником медійно виграшнішого Ложкіна.

За останній рік Порошенко допустив ще два відчутних удари по політичних амбіціях Ковальчука.

Спершу президент дозволив Володимиру Гройсману "збити" кандидатуруКовальчука з посади першого віце-прем'єра, а потім призначив замість Ложкіна на пост глави АП не амбіційного Ковальчука, а непомітного Райніна.

Були і непублічні тертя. За інформацією УП, після демаршу Міхеіла Саакашвілі і його звільнення з посади глави Одеської ОДА, Порошенко серйозно розглядав можливість замінити його на Ковальчука. "Губернатор губернаторів" таку пропозицію сприйняв дуже гостро, вважаючи її спробою пониження його статусу і впливу.

Поступово відбити "місце під сонцем" у Ковальчука намагаються й інші гравці президентської команди. Особливо на цьому напрямку активний заступник глави фракції БПП, 33-річний **Сергій Березенко.**

За останній час Березенко встиг відчутно набрати ваги в очах президента. Можливо, цьому сприяє його дуже тісна дружба з Ігорем Кононенком
ДМИТРО ЛАРІН, УП
За останній час він встиг відчутно набрати ваги в очах президента. Його навіть стали запрошувати на стратегічні наради у Порошенка, де раніше для нього місця не знаходилось. Можливо, цьому сприяє і дуже тісна дружба молодого депутата зі старшим колегою та найближчим партнером Порошенка Ігорем Кононенком.

Березенко заслуговував довіру президента не один рік, починаючи з парламентських виборів 2012 року. Тоді він був учасником "угоди" свого дядька Анатолія Матвієнка і Порошенка, який просив Матвієнка поступитись округом.

Вже за два роки молодий партійний функціонер, яким поступово ставав Березенко, відповідав за результати президентських виборів "в полях", а під час парламентської кампанії 2014 року Березенко проводив співбесіди з кандидатами, які хотіли балотуватися від БПП.

Зараз у Березенка власний кабінет на третьому поверсі АП, на нього орієнтується приблизно 18 депутатів-мажоритарників. Він разом із Ігорем Кононенком збирає голоси за важливі для влади законопроекти і кадрові призначення, домовляючись в тому числі з депутатськими групами "Воля народу" і "Відродження".

"Його цінність для Петра Олексійовича полягає у безвідмовності виконання будь-яких доручень. Навіть, брудних. Якщо треба щось зробити – зробить, треба когось купити – купить. Він дуже толковий виконавець", – говорить про Березенка один із співрозмовників в оточенні Порошенка.

"У Ковальчука і Березенка кабінети на одному поверсі. І якщо сісти в коридорі, то видно, як місцеві керівники ходять – хто до Ковальчука, хто до Березенка. А раніше ходили тільки до Ковальчука", – розповідає співрозмовник в АП.

Наразі Березенко відповідає за розбудову партійної структури БПП, перебравши на себе право обирати нових голів місцевих адміністрацій. Раніше цим монопольно займався Ковальчук. Новий глава АП Райнін після свого призначення також обіцяв зайнятися внутрішньою політикою.

Порошенко забрав Ковальчука в АПУ, але не на посаду голови, чого можна було очікувати, а лише першим заступником медійно виграшнішого Ложкіна.
ДМИТРО ЛАРІН, УП
Питання, чи вистачить місця в АП аж трьом кураторам "внутрішнього вектора", має більшу небезпеку для президента, ніж це виглядає на перший погляд.

Якщо "третім зайвим" у цій грі виявиться Ковальчук, на сферу впливу якого усе більше претендентів, то Порошенко опиниться у дуже делікатній ситуації. Перший заступник глави АП є носієм такої кількості чутливої інформації, що будь-хто, хто зуміє переманити його до себе, отримає потужну зброю проти Порошенка.

Ковальчук – профі політичних інтриг, і водночас не такий залежний від президента, як Березенко чи Райнін, які завдячують Порошенку майже усім.

Як показала історія "УДАРу" і кар'єра Кличка, Ковальчук вміє знайти більш підходящого попутника і не схильний чекати, поки його корабель потоне.

Світ на трьох

Ще одним ключовим гравцем в АП є інший заступник Райніна **Костянтин Єлісєєв**. У команді Порошенка він відповідає за один із надважливих напрямків – зовнішню політику.

"Для Порошенка міжнародка дуже важлива. Це його. Він дуже любить нею займатись і віддає цій сфері дуже багато часу. Він може цілими ночами сидіти та шукати якісь цікаві ходи, думати, з ким сконтактувати, кого підтримати, як вдарити Путіна десь у ЄС. Порошенко від міжнародки реально кайфує", – розповів один із впливових членів президентської команди.

У зв'язку з цим позиції Єлісєєва у команді АП дуже сильні, і він не дозволяє нікому поставити під питання свій доступ до Порошенка.

"Коли почалась історія з тим, що Райнін хотів обмежити походи заступників до Порошенка "через його голову", то найжорсткіше на це зреагував, мабуть, Єлісєєв. Він свій прямий доступ до президента відстоював дуже агресивно", – говорить співрозмовник в АП.

Інший член "міжнародної" команди президента пояснив близькість Єлісєєва і Порошенка давньою історією стосунків.

"Так, у Єлісєєва така манера – він досить жорсткий у спілкуванні. Але повірте, його ніхто не зможе обмежити у спілкуванні з Порошенком. Це неможливо. Вони знайомі з часів навчання в КІМО (Київський інститут міжнародних відносин –УП)і ще відтоді постійно тримають контакт", – пояснив співрозмовник УП у МЗС.

У той же час, у жорсткості Єлісєєва є й інша, досить прагматична причина.

"Щоб зрозуміти, який Єлісєєв, треба подивитись на його історію. Він кадровий дипломат, все життя працював у цій сфері. Це Шимків, чи Ложкін можуть все кинути і піти назад у бізнес, скажімо. А куди може піти Єлісєєв? Він дипломат, і завжди ним буде. Тому для нього важливо виборювати свої позиції. Він має бути ефективним, щоб мати прямий "доступ до тіла", – розповів один зі співрозмовників в АП.

І ця жорсткість притаманна Єлісєєву не лише у внутрішніх битвах. На неї, між іншим, скаржилися УП і кілька співрозмовників у середовищі європейських дипломатів, які працюють в Україні і мають контакти з АП.

З одного боку, може здатись, що між Клімкіним і Єлісєєвим мусила б бути конкуренція, але з іншого – суть їхньої роботи зовсім різна

За їхніми словами, Єлісєєв буває досить агресивним, коли відстоює позиції Порошенка. Хай навіть мова йде про досить неоднозначні рішення, як-то:запровадження е-декларування для громадських активістів чи ідея Банковоїпротягнути через парламент свою кандидатуру аудитора НАБУ.

Саме Єлісєєв, за даними УП, відстоював Найджела Брауна перед послом США Марі Йованович.

Але треба розуміти, у чому саме полягає робота заступника глави АП. На міжнародному напрямку в команді Порошенка є ще один гравець – глава МЗС **Павло Клімкін**. З одного боку, може здатись, що між ним і Єлісєєвим мусила б бути конкуренція, але з іншого – суть їхньої роботи зовсім різна.

"Світ надто великий. Порошенко не може контролювати всю міжнародну політику. МЗС у цьому питанні має достатню незалежність. Але у всіх питаннях топ-рівня президент тримає руку на пульсі", – розповів УП один із впливових співрозмовників у дипломатичних колах.

І саме в таких питаннях з'являється Єлісєєв.

"Костя відповідає за міжнародку, в якій задіяний Порошенко. Організація візитів, проговорення змісту зустрічей, сама організація зустрічей тощо – тільки те, що пов'язано з роботою президента", – пояснив співрозмовник у команді Порошенка.

Натомість Клімкін – глава МЗС, він опікується "всім світом".

"З Порошенком вони знайомі з часу його роботи міністром закордонних справ. Клімкін тоді очолював один із департаментів, і вони зблизились. Порошенко довіряє своєму главі МЗС і тому не втручається у оперативну роботу. Крім того, Клімкін може довго сперечатись з президентом, особливо через внутрішні питання, які йому треба якось пояснювати на Заході", – розповів співрозмовник у дипколах.

Основна ж проблема, над вирішенням якої зараз б'ється команда Порошенка, – як втримати увагу США, фактично головного міжнародного партнера.

Після обрання Дональда Трампа в колах українських експертів прийнято було говорити, що АП, МЗС і посольство у США "проспали" перемогу республіканця. Контакти із кандидаткою від демократів Гілларі Клінтон були набагато тіснішими, аж до особистої зустрічі із нею Порошенка.

Зараз проблеми ще більші, ніж просте налагодження контакту. Фактично, команді Порошенка зараз треба довести Трампу, що Україна має його хвилювати.

Команді Порошенка зараз треба довести Трампу, що Україна має його хвилювати
ПОСОЛЬСТВО УКРАЇНИ У США
Для Штатів ми – тільки один із викликів у зовнішній політиці. Є ще критичні точки в Сирії, у КНДР, Ірані, питання Китаю і всієї Азії.

"Україну США точно не залишать. Подивіться на заяви держсекретаря Тіллерсона, чи віце-президента Пенса. Це часом сильніші меседжі підтримки України ніж за часів Обами. Але у Трампа хочуть не заяв, а рішень. Він хоче зрозуміти, як "проект Україна" може бути історією успіху для нього", – пояснюють у президентській команді.

А тим часом у новій американській Адміністрації досі не знайшли людей на посади високого рівня, які б відповідали за Україну. Своїх, скажімо так, Вікторію Нуланд і Джо Байдена Трамп ще не знайшов. І найближчим часом навряд чи знайде.

Покажіть мене

Петро Порошенко дуже прискіпливо турбується про власний імідж та всіляко намагається справляти про себе хороше враження. Через це він скрупульозно відслідковує будь-яку критику у бік влади в ЗМІ.

Тримати руку на пульсі йому допомагають моніторинги, якими курує заступник голови АП **Ростислав Павленко.**

На день Порошенко отримує приблизно 5-7 моніторингів. Туди входять найгарячіші політично-економічні події дня, включаючи статті та блоги абсолютно різних сайтів та видань. Наприклад, там можуть бути матеріали "Української правди", 112 каналу, "Кореспонденту", Liga. net і так далі.Окремо президенту показують найпопулярніші facebook-дописи лідерів думок, крім того йому окремо моніторіять ініціативи Кабміну. Ще один блок моніторингу – це іноземні медіа.

Для підтримання свого іміджу президент збирає медійні наради. На них запрошують **Ігоря Гриніва**, **Олега Медведєва**, **Віктора Уколова, Ростислава Павленка**, **Ірину Фріз, Святослава Цеголка, Юрія Стеця**, **Володимира Горковенка.**

Гринів, який бере участь у медійних нарадах, наразі працює над стратегією наступних президентських виборів
ДМИТРО ЛАРІН, УП
Ігор Гринів – колишній голова фракції БПП, технолог президентської кампанії Порошенка 2014 року. Його авторству належить лозунг "Жити по-новому". Наразі Гринів працює над стратегією наступних президентських виборів.

Олег Медведєв – головний спічрайтер АП, основна робота якого полягає у насписанні виступів президента.

Віктор Уколов – автор так званих "темників". Саме він готує тези для коментарів спікерів з фракції БПП. Також Уколов займається виготовленням офіційних відеороликів-привітань Порошенка.

Ростислав Павленко курує медіа-моніторинги, які кладуть на стіл президента, та роботу радників з соціальних питань.

Ірина Фріз – народний депутат з фракції БПП та колишній прес-секретар Порошенка. Фактично Фріз курує прес-службу партії Порошенка.

Святослав Цеголко – прес-секретар президента.

Юрій Стець –давній соратник голови держави, колишній генеральний продюсер 5 каналу. Нещодавно Стець подав у відставку з посади міністра інформаційної політики за станом здоров'я. Водночас він продовжує входити до складу "ситуативної кімнати" або "кухонного кабінету" Порошенка.

Володимир Горковенко – колишній журналіст, завідувач відділу головного департаменту інформаційної політики АП.

Час від часу до цієї компанії долучають **Віталія Ковальчука,** який пропонує, як реагувати на кризові події.

У такому складі медійні наради у президента відбуваються приблизно через день.

"Стець, Фріз, Гринів – це люди, які роблять роботу. А ще є Медведєв і Ковальчук – два полюси. Перший генерує світоглядні "світлі" ідеї, а другого задіюють, коли треба вирішити складні питання. Вони бувають не завжди "світлими", але крім Ковальчука їх ніхто не може зробити", – пояснює інший співрозмовник в АП.

"Українській правді" не раз доводилося чути від різних медіа-менеджерів, що на відміну від свого попередника Віктора Януковича, Порошенко чудово орієнтується, що відбувається та про що говориться на всіх центральних телеканалах.

З їхніх слів, навіть дрібна критика з екрану телевізора може викликати відверте роздратування в керівника держави.

Оскільки найбільшими українськими телеканалами володіють великі бізнесмени, котрі зацікавлені у приязні Банкової, керівники телеканалів змушені йти на компроміси з оточенням Порошенка. Ці компроміси стосуються погодження гостей ефірів, висвітлення чи не виствітлення різних подій. Від АП з представниками медіа спілкуються Святослав Цеголко, Ірина Фріз, Юрій Стець та Володимир Горковенко.

Підсумок трьох років президентства Петра Порошенка виглядає, мабуть не таким, як його уявляв президент і точно не таким, як від нього очікувало суспільство після Майдана та війни. Від азарту і піднесення, які панували в Україні у травні-червні 2014 року, не лишилося й сліду.

Найкращим показником втоми суспільства від "нової" влади може слугувати реакція на безвіз з ЄС.

Всі президенти про нього говорили, вся країна про нього мріяла... А коли його нарешті дали, реакція була достатньо стриманою – півдня радості у соцмережах та сюжети на телебаченні.

Подія, яка б у попередні часи гарантувала ледь не пожиттєву славу і переобрання, вмістилась у кілька днів розмов.

Три роки правління Порошенка стали для багатьох українців розчаруванням. І якщо четвертий не стане роком "великого перелому", то він буде роком "великого краху".

Роман Романюк, Роман Кравець, Марія Жартовська, УП

Теги: Кононенко Ігор | Гройсман Володимир | Блок Порошенко | Гринів Ігор | Сергій березенко | Порошенко

Юлія Більченко
ВИПУСКОВИЙ РЕДАКТОР

08 червня 2017 г., 19:27 Переглядів: 3438 Коментарі: 0

Роздрукувати Надіслати товаришу

Коментарі:

comments powered by Disqus

2013-2026 © АНТИКОР — національний антикорупційний портал

Реклама на сайті • Наші партнери

Політика конфіденційності

Використання матеріалів сайту дозволено лише за наявності активного гіперпосилання на джерело. Усі права на тексти, зображення, фотографії та відеоматеріали належать їх авторам.

2.386978